

Vores samfund er dybt afhængigt af elektricitet. Vores samfund går i stå, hvis elnettet svigter. Forsyningssikkerhed er afgørende for samfundet, som det ser ud i dag. Vi ser ind i en fremtid, hvor al vores energi skal dækkes af vind og sol, men hvad gør vi i vinterperioder, hvor vind og sol ikke kan dække behovet? Sol giver stort set ingenting om vinteren, og der kan sagtens komme 3-4 ugers perioder med højtryksvejr og meget lidt vind om vinteren. Hvor skal energien komme fra? Regeringens strategi er, at så køber vi strøm fra vores nabolande på de internationale elbørser. Vores nabolande har samme vejrsom os. De har også underskud, når vi har det. Vi har ingen sikkerhed for at kunne købe nok, og vi kender ikke prisen. Det kan man ikke kalde forsyningssikkerhed. Minder det om noget?

Ja, vi var i samme situation i 1970'erne, da oliekrisen ramte os. Vores forsyningssikkerhed beroede på køb af olie på de internationale energibørser. Det gjorde ondt! Vi måtte gældssætte os i historisk omfang. Det lettede først 15 år senere, da olie og gas fra Vesterhavet flød i rigelige mængder. Så glemte vi alt om forsyningssikkerhed!

Nu bliver vi ramt igen, af klimakrisen. Selv den gas, der er tilbage i Nordsøen, må vi lade ligge. Vi kan bygge alle de vindmøller, vi vil, men vi kan ikke få vinden til at blæse på kommando. Vind og sol i sig selv giver ingen forsyningssikkerhed. Vi har endnu en gang deponeret vores forsyningssikkerhed på internationale energimarkeder. Hvorfor bliver vi ikke klogere?

Forsyningssikkerhed har en pris. Vi kan vælge at indrette vores energisystem, så vi skaber forsyningssikkerhed selv. Eller satse på at købe os til den i udlandet. Men hvorfor skulle det blive billigere af, at vi overlader opgaven med at opbygge lagre med energi til udlandet? Intet tyder på det. Forsyningssikkerhed er et nationalt anliggende. Regeringen svigter, når den ikke vil indse det. At ignorere det er billigt – indtil vi bliver ramt, ligesom i 1970'erne.

Lad os antage, at regeringen bliver sig sit ansvar bevidst og sætter initiativer i gang til at skabe forsyningssikkerhed indenlands. Hvordan kan det så gøres?

Vi kan lagre varme, gas og biomasse, el (i batterier) og brint. Varmelagring er godt til fjernvarme men kan ikke bruges til at lave strøm. Gas og biomasse (biogas, flis og halm) danner CO₂, når det bliver brændt af. Det er ikke grønt, selv om regeringen hævder det. (Det er for nylig konstateret, at ét af Danmarks største biogasfirmaer har importeret biomasse for et millionbeløb – fra Rusland! Hvordan er det fremstillet, og hvordan har vi det med at understøtte Ruslands økonomi?). Batterier er vældig gode, fordi tabet ved batterier er tæt på 0, men der findes ikke i dag batteriteknologi, der kan skaleres op til de energimængder, vi taler om. Vi ved heller ikke, hvor længe fremtidens batterier kan holde, hvad de kommer til at koste, og om der er sikkerhedsproblemer, for eksempel risiko for selvantænding.

Brint kan i dag skaleres vilkårligt meget op. Vi har gaslagre i Stenlille og Ll. Thorup, der kan rumme 12 tWh energi (12.000.000.000 kWh). Vi har et naturgasnet, hvor de store rør (transmissionsnettet) kan omstilles til brint. Men der er et problem med brint: Der er et energitab ved både elektrolyse og i de brændselsceller, som laver el af brint. Forskning vil reducere det, men det forsvinder aldrig. Men vi har muligheden for at bruge energispildet, som er varme, i vores fjernvarmenet. Så vil det fortrænge andre brændsler. Det er godt for økonomien, og det er godt for klimaet.

Sæsonlagring af energi er vejen til forsyningssikkerhed. Vi kan bygge brintanlæg ved

siden af vores fjernvarmeværker, oplagre brint i sommerhalvåret og forbruge det til elproduktion i vinterhalvåret. Teknologierne er på plads. Det er kun et spørgsmål om at ville det. Det kan skaffe os forsyningssikkerhed uafhængigt af elbørserne. Og med dette system behøver vi aldrig mere stoppe vindmøller, fordi vi ikke kan komme af med den strøm, de producerer, når det blæser meget. Vi vil selv bruge overskuddet til elektrolyse. Regeringen er glad for brint: den vil sælge det til Tyskland. Vi har et enormt, uerkendt brintbehov selv. Hvorfor bruge et milliardbeløb på en brintledning til Tyskland, når vi end ikke er begyndt at dække vores eget brintbehov? Det er simpelthen for dumt.

Kære regering: Hér er løsningen. Nu er det op til Jer at implementere den. Start med at justere strategien for forsyningssikkerhed, så vi tager ansvar selv. Og læg derefter en langsigtet plan for, hvordan vi opbygger fremtidens energisystem over de næste 25 år. Det er en kæmpe opgave, og vi skal udbygge vind, sol og brintcentre, så der hele tiden er balance i elnettet. Mindre ubalancer kan håndteres via elbørserne, men vi kan ikke komme i mål ved at udbygge massivt med vind og sol først og så gemme sæsonlagring til en fjern fremtid. Det er en fundamental opgave at sikre, at der hele året igennem er balance i elnettet. En national opgave!